

tilfredsstillende alle Ønsker. Nogle kunde vel ønske strengere Bestemmelser for Udstedelsen af Jagttegn, som vi har haft dernede før, andre kunde vel ønske skrapperes Fredningsbestemmelser. Men i det store og hele og i Forhold til den nugældende Jagtlov dernede maa denne vel siges at betyde et meget stort Fremskridt. Hovedsagen for os er, at Ejendomsretten og Jagtretten kommer til at høre sammen, ikke blot paa Papiret, men i Virkeligheden. Efter den preussiske Jagtlov var Jagtret og Ejendomsret ogsaa forenet. Der staar meget kønt i Loven, at Jagtretten flyder af Ejendomsretten, at den er Tilbehør til Jorderne og Grunden, og at Jagtretten og Ejendomsretten er uløseligt knyttet sammen. Men som saa ofte i de preussiske Love er der et stort aber dæbt; vi havde saaledes fuldt kommunalt Selvstyre og mange andre dejlige Rettigheder paa Papiret, men i Praksis var det noget andet. Der er nemlig noget, der hedder, at Udøvelsen af Jagtretten tilkommer ikke enhver, men kun den, der har 75 ha sammenhængende Areal, og det er jo en meget problematisk Glæde, man har af en Jagtret, som man ikke har Lov at bruge; ikke 1/2 pCt. af Grundejerne havde denne Jagtret, som var os tilsikret ved Loven. Derfor er vi glade ved denne Lov, som synes mig god og brugelig, og jeg kan anbefale at stemme for Lovforslaget.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg har bedt om Ordet for at besvare de Spørgsmaal, der af det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen blev stillet til mig. Det ærede Medlem spurgte, om Lodsejerne, hvis de sluttede sig sammen og dannede Jagttag, da ogsaa skulde betale 20 Kr. hver for et Jagttegn, der altsaa gav Ret til ogsaa at jage paa anden Mands Grund. Dertil vil jeg svare, at saaledes som Forslaget er udarbejdet, har det lige fra Begyndelsen være Hensigten, at enhver, der driver Jagt udenfor sin egen Grund, skal løse et Jagttegn til 20 Kr. Og den Omstændighed, at han indtræder i en Forening af Lodsejere, og de muligvis har den Sædvane kun at jage een eller to Gange om Aaret, et Forhold, der er ganske ukontrolabelt fra de offentlige Myndigheders Side, kan ikke medføre nogen Ændring i denne Bestemmelse. Jagtkortet er rent personligt, og løser man et Jagtkort til 2 Kr., giver det kun Adgang til at jage paa egen Grund; hvis man ønsker enten alene eller i Forening med andre at jage paa andre Jagtdistrikter, maa der betales 20 Kr. derfor.

Dernæst spurgte det ærede Medlem

mig, om den Godtgørelse paa 2 Kr., der skal betales Sognefogeden for hans Ulejlighed med Kortets Udstedelse, var at tillægge, saaledes at der i Virkeligheden skulde betales 4 Kr. for et Grundejerjagtkort og 22 Kr. for et almindeligt Jagtkort. Jeg skal dertil svare, at det er Mening, at de 2 Kr. er inkluderet i Beløbet, saaledes at naar man løser et Jagtkort til 2 Kr., anvendes disse 2 Kr. til at betale Sognefogeden for hans Ulejlighed. Det er netop ogsaa sat til 2 Kr., fordi Grundejerne skal have deres Jagtkort gratis, i alt Fald uden nogen som helst Betaling til det offentlige, men saaledes, at de skal betale for den Ulejlighed, der er forbundet med et Jagtkorts Udstedelse. Og selvfølgelig skal de, der løser Jagtkort til 20 Kr., heller ikke betale mere end de 20 Kr. De 2 Kr. afgaar som Betaling til Sognefogeden i den Afgift, som indgaar i Kommunens Kasse.

Sluttelig skal jeg udtale min Glæde over, at Lovforslaget er kommet saa vidt, at der forhaabentlig er Udsigt til, at det kan gennemføres, selv om jeg naturligvis meget beklager, at der er Partier her i Salen, som ikke mener at kunne forsvare at stemme for det. Det er jo saaledes med et Lovforslag som dette, at det er umuligt, at alle Ønsker kan blive opfyldt. Jeg kan heller ikke sige, at alt det, jeg kunde ønske i saa Henseende, er blevet opfyldt, og navnlig tror jeg, at den Afstemning, der nu sidst fandt Sted, og hvorved man sammenknyttede to Ændringsforslag, vil vise sig at have været mindre vel betænkt. Men bortset derfra vil det altid være saaledes ved et Lovforslag af denne Karakter, at der er en Mængde Særønsker, som man maa give Afkald paa. Jeg tror imidlertid, at Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, vil betyde et stort Fremskridt, et Fremskridt i den Henseende, at det indfører en stærkere Beskyttelse af vor vildt levende Dyrebestand, og det tror jeg Landet trænger til. Dette er ikke blot en Jagtinteresse, men i Virkeligheden en Interesse, som alle, der elsker Naturen, har Del i. Derfor ønsker jeg at slutte disse Bemærkninger med at anbefale Lovforslaget, som det nu foreligger, til det høje Tings Velvillie.

Sporon-Fiedler: Efter den højtærede Landbrugsministers Udtalelser er jeg ganske beroliget, idet Landbrugsministerens Udtalelse gik ud paa, at man vilde søge at værne den vildt levende Del af Dyrebestanden her i Landet. Herefter kan jeg altsaa gaa ud fra, at naar der i det ved anden Behandling vedtagne Ændringsforslag Nr.